

Στο νησί της Σκύρου, μια έκταση 37.000 στρεμμάτων μεταβιβάστηκε στην κυριότητα της Μονής Μεγίστης Λαύρας του Αγίου Όρους, ενώ άλλα 1.935 στρέμματα πουλήθηκαν από την ίδια Μονή στο ελληνικό δημόσιο με υπέρογκο τίμημα.

Οι εκτάσεις αυτές που περιήλθαν στην κυριότητα της Μονής και τιμήματα απαλλοτριώσεων που ορίστηκαν μέσω δικαστικών αποφάσεων του Πρωτοδικείου Χαλκίδας και του Εφετείου Αθηνών, «δεν είναι νόμιμες» αφού στηρίχθηκαν σε στοιχεία που παραπλάνησαν τα δικαστήρια, σύμφωνα με τον κ. Σανιδά, πρώην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος τον Ιούνιο του 2009 διέταξε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για κακουργηματικές πράξεις στην εν λόγω υπόθεση.

Ειδικότερα, το ελληνικό Δημόσιο κατέβαλε στη Μονή Μεγίστης Λαύρας το 1994 για την «απαλλοτρίωση» 1.923 στρεμμάτων δασικού χαρακτήρα εδαφών, που, κατά το αρμόδιο Δασαρχείο Αλιβερίου, διαχειρίζονταν ως Δημόσια, το ποσό των 7,5,δισ δρχ. Το τίμημα αυτό που καταβλήθηκε με βάση δικαστικές αποφάσεις είναι εξωπραγματικό – χαρακτηριστικές οι αντιδράσεις του Δ. Σκύρου το 2002 προς το Τμήμα Απαλλοτριώσεων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, στις οποίες ανέφερε ότι η έκταση απαλλοτριώθηκε με την τιμή των 4.200 δρχ. ανά τ.μ, τη στιγμή που η αγοραστική αξία της έκτασης δεν ξεπερνούσε τότε τις 600-700 δρχ. ανά τ.μ.

Το Δημόσιο παραχώρησε το 2001 στη Μονή 37.000 στρέμματα, παραιτούμενο μετά από γνωμοδοτήσεις του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και αποδοχή του τότε αρμόδιου υφυπουργού Οικονομικών της αναιρέσης στον Άρειο Πάγο. Η Μονή Μεγίστης Λαύρας στην προκειμένη περίπτωση έπρεπε πρώτα να απευθυνθεί στα αρμόδια Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών και μόνο αν δεν δικαιωνόταν μπορούσε να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια, ενώ προξενεί εντύπωση ότι διαρκούσης της αντιδικίας το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους δέχθηκε ερώτημα σχετικά με το εάν πρέπει να σταματήσει το Δημόσιο τη δίκη, όταν μάλιστα η αρμόδια Γεν. Γραμματεία Δασών του Υπουργείου Γεωργίας με παλαιότερο έγγραφό της είχε ξεκαθαρίσει την αρνητική της θέση για την παραχώρηση τέτοιων εκτάσεων.

Όλα τα παραπάνω καλύφθηκαν εκ των υστέρων και νομοθετικά με την προσθήκη, την ύστατη στιγμή, στο άρθρο 15 του ν. 3208/03 σχετικής τροπολογίας, ενώ, σύμφωνα με τον πρώην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, και οι δύο δικαστικές αποφάσεις που είχαν προηγηθεί και ήσαν βλαπτικές για τα συμφέροντα του Δημοσίου, είναι προϊόν παραπλάνησης των δικαστηρίων με την προσαγωγή ψευδών και εικονικών στοιχείων.